

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
Pe străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3—1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupșanu-Mellin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

In fața furtunii

Europa în pragul războiului — Înțelegerea între țări se face mai greu decât în toamna trecută.

Dela tipărirea celui din urmă număr al gazetei și până azi s'au întâmplat o mulțime de lucruri, cari toate au făcut să crească primejdia războiului.

Mai întâi a fost înțelegerea dintre Rusia și Germania.

Se știa de toată lumea că Rusia căuta o alianță militară și politică cu Anglia și cu Franța. De mai multe luni se și lucra la încheierea acestei alianțe. Trimișii Angliei și Franței erau în Rusia, și când au sosit ei — timpul potrivit, au făcut să vină în Rusia și delegații militari. Aceștia au plecat pregătiți și plini de încredere. Au luat cu ei hărți și planuri militare. Nu credeau că totul se va sfârși așa de repede. Toate gazetele scriau că înțelegerea este pe cale să se facă. Când dintr'odată o veste neașteptată și uluitoare a făcut să se frământie întreaga lume. Rusia, cea atât de prietenoasă Franțezilor și Englezilor, și-a trădat vechii ei prieteni și a făcut o înțelegere chiar cu dușmana ei de moarte, cu Germania. Vestea aceasta a fost ca o bombă. A schimbat dintr'odată întreaga înfățișare a lucrurilor. Germania s'a vădit scâpăta de unul din cei mai puternici dușmani ai ei. Rusia avea de acum înainte să o lase în pace. Mai mult, avea să-i vândă multe lucruri de cari ea Germania are lipsă.

Aceasta a făcut să crească și mai mult înărădneala Germaniei. Prin scoaterea Rusiei din luptă se vedea mai puternică și mai de neînving.

Toate acestea s'au întâmplat până în seara zilei de miercuri 23 August, când s'a iscălit înțelegerea de pace dintre Rusia și Germania.

Primejdia de războiu crește însă din ceas în ceas. Ministrul Germaniei von Ribbentrop se reîntoarce din Rusia și joi după amiază la Berlin încep sfaturile militare. Cancelarul Hitler se reîntoarce și el dela reședința sa de vară.

Situația este foarte grea. Primejdia este mare.

Anglia și Franța își reînnoesc și ele așteptările de prietenie față de Polonia. Această așteptare liniștită și înarmată desfișurarea lucrurilor. Armatele germane și polone stau față în față. În mai multe locuri pe graniță se întâmplă ciocniri sân-

geroase. Două avioane germane cu căldători sunt bombardate de artileria polonă. Pe graniță niște soldați germani cari trecuseră pe pământ polonez sunt alungați cu focuri de armă și unul din ei este împușcat.

La Berlin se fac ultimele pregătiri militare împotriva Poloniei. Se spune că armata germană va ajunge în câteva zile la vechile granițe germane din 1914. În aer suflă vânt de nebunie și războiu. Peste fața bătrânei Europe flutură iarăși aripa morții.

În această vreme doritorii de pace se adună și ei la înțelegere. Sunt țările mici din partea de Miaznoapte a Europei. Acestea împreună cu Belgia s'au sfat la Bruxelles. Se hotărăsc să nu se amestece în războiu, iar regele Leopold al Belgiei adresează lumii un mișcător apel de pace. Rogă pe acela, în mâinile cărora stă soarta păcii, să nu facă război și să cruțe milioanele de oameni de prăpăd și prăbușire. El vorbește în numele a șaptesconducători de țări.

Tot pentru pace vorbește și Sfântul Părinte dela Roma. Joi seara, 24 August, Papa Pius XII vorbește lumii de pace și bună înțelegere. Prin glasul său vorbește Isus, în care toată lumea își pune nădejdea, în aceste vremuri grele.

O altă chemare la pace și înțelegere răsună din America. Vorbește președintele Statelor Unite d. Roosevelt. D-sa trimite, joi 24 August, o telegramă de 500 cuvinte regelui Italiei. Îi cere ca să facă tot ce poate și să înlăture războiul. Vineri, 25 August, președintele Roosevelt trimite un nou apel de pace d-lui Hitler și președintelui Poloniei d-lui Moscicki. Le cere și lor să caute să înlăture războiul și să se înțeleagă pe cale pașnică. Le propune următoarele căi de pace: Polonia și Germania să se înțeleagă între ele. Să și aleagă un împăciitor sau să se învoiască ca neînțelegerea dintre ele să fie judecată de o altă țară nepărținitoare.

În vremea aceasta în Anglia și Franța se fac pregătiri. Regele George al Angliei se reîntoarce la Londra. Se ține o ședință secretă. În parlamentul englez se discută situația europeană. Vorbește prim-ministrul țării lordul Chamberlain. Arată măsurile pe cari le-a luat Anglia. Amintește că guvernul englez a trimis o scrisoare la

Berlin în care a ardat d-lui Hitler hotărârile și dorințele Angliei.

La Paris se fac deasemenea însemnate pregătiri. Se ține un și aici consiliu de miniștri.

În vreme ce Anglia și Franța își arătau hotărârea lor de a ajuta Polonia, la Danzig șeful național-socialiștilor germani de acolo este proclamat șef al statului Danzig.

Sunt tot mai puține nădejdi de pace. Vineri d-l Hitler a primit pe miniștrii Angliei și Franței, cărora le arată cari sunt condițiunile pe cari le pune Germania ca să nu facă război.

Aceștia pleacă la Paris și la Londra, unde dorințele Germaniei sunt examinate de consiliile de miniștri.

Președintele Roosevelt, care urmărește cu înfrigurare întâmplările din Europa, primește răspunsul Poloniei la telegrama trimisă. Polonia se arată gata să se înțeleagă cu Germania. Trimite atunci o nouă scrisoare de pace d-lui Hitler.

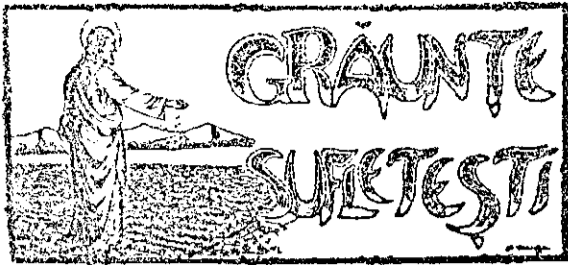
La rândul lor d-nii Mussolini și Hitler sunt într-o strânsă legătură. Între ei au loc numeroase schimburi de telegrame. Nu se știe ce pun la cale acești doi conducători.

D-l Daladier trimite o scrisoare la Berlin, în care face pe lângă d-l Hitler o nouă încercare de împăcare. Propunerile d-sale sunt respinse de d-l Hitler.

Între Berlin și Londra se face deasemenea un schimb de scrisori. D-l Neville Henderson pleacă din nou la Berlin, ducând răspunsul Angliei la propunerile d-lui Hitler.

Ultimele nădejdi de pace se ndrăuie. Semnele unei apropiate furtuni sunt tot mai vădite. Streinii din toate țările încep să se reîntoarcă acasă. Pretutindenea se fac mari pregătiri militare și mobilizări. În Europa peste opt milioane de oameni sunt sub arme. Războiul stă gata să se deslășuiască. Se așteaptă ultimele răspunsuri ale Angliei și Germaniei. Hotărârea cea mare se apropie.

Cea mai veche icoană a Preacuratei este țara indoloală aceea din catacomba Priscilla dela Roma, care a fost zugrăvită între anii 125—150 după Cristos. Această icoană ni-o înfățișează pe Preacurata, ținând cu fața pe jumătate acoperită de o năframă plecându-se asupra copilului, pe care-l strânge la sân. Lângă dânsa stă prorocul Isaia, iară steaua care se vede este „steaua care se va ridica din Iacob“, și care-l înseamnă pe Cristos.

Pustiirea Ierusalimului.

„Și auzind împăratul, s'a mâniat și trimișând oștile sale, a pierdut pe ucigașii aceia și cetatea lor o a ars”.
(Din evanghelia XIV, după Rusalii, Matei 22,7).

In cuvintele acestea e vorba de pedepsirea Evreilor, cari n'au voit să meargă la nuntă, adică n'au voit să primească pe Fiul lui Dumnezeu, care a venit în lume ca să facă unirea sa tainică cu biserica. Evreilor nu le-a păsat de Isus, ci și-a văzut fiecare de treaba sa, unii de țarină, alții de negustorie, iar ceilalți, prințând pe slugile lui Dumnezeu, adică pe proroci ba chiar și pe Fiul lui Dumnezeu, i-au batjocurit și i-au ucis.

Răzburarea lui Dumnezeu însă a fost cumplită, așa cum nu s'a mai pomenit nici odată și această răzburare e bine să fie cunoscută de toți creștinii, de aceea vom descrie de astădată

pustiirea Ierusalimului.

Era în anul 67 după nașterea lui Cristos. Evreii se răsculară în nenumărate rânduri împotriva Romanilor, iar aceștia i-au pedepsit mereu. Dar în anul 67 războaiele Evreilor au ținut lanț. Atunci împăratul Nero a trimis pe generalul Titus Flavius Vespasianus, care însărcinează pe fiul său Titus cu cuprinderea Ierusalimului.

Isus a prorocit dărâmarea Ierusalimului în mai multe rânduri: „Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi

cu pietri pe cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să adun pe fiii tăi, în ce chip își adună găina puii sub aripi, și voi nu ați voit. Iată vi-se va lăsa casa pustie”. (Matei 23, 37-38). Apoi în capitolul 24 stih 2 dela Matei, văzând cetatea a zis: „Vedeți acestea toate? Amin zic vouă, nu se va lăsa nici piatră pe piatră care să nu se dărâme”.

Mai mult, a descris înainte, cum se va întâmpla această dărâmare: „Iar când veți vedea Ierusalimul încunjurat de ostași, atunci să știți că s'a apropiat pustiirea lui. Atunci ceice sunt în Iudea să fugă la munți, și cei din Ierusalim să iasă, și cei din câmp să nu intre în într'insul, căci zilele izbândirii sunt acelea, ca să se împlinească toate celea scrise. Iar vai de celece vor avea în pânțele și de celece vor apleca în zilele acelea, căci va fi nevoie mare pe pământ și mânie pe poporul acesta. Și vor cădea de ascuțișul sabiei și vor fi duși robi la toate neamurile. Și Ierusalimul va fi călcat de păgâni, până când se vor umple vremurile neamurilor”. (Luca 21, 20 și 24).

Și așa s'a întâmplat. Titus a încunjurat, în primăvara anului 70, cetatea cu oaste mare, de 60.000 de soldați. Poate nici odată nu a fost adunat în Ierusalim atâta popor ca atunci, mai ales că erau tocmai Paștile. Istoricul de pe acelea vremuri, Iosif Flaviu spune că s'au tăiat 250.000 de miei la acele țâști. Și fiindcă un miel se împărția între 10 oameni, urmează că au fost acolo 2 milioane și jumătate de oameni.

În 2 săptămâni generalul Titus a cuprins cetatea din afară, iar Evreii s'au refugiat în cetatea lăuntrică. Nu peste mult au căzut și zidurile acesteia, așa că Evreilor nu le-a mai rămas decât cetatea Antonia. Titus a poruncit atunci ca cetatea Antonia să fie încunjurată cu șanțuri. Ur-

marea a fost că în cetate a izbucnit foametea și molimele. „Nici odată o cetate nu a suferit atâtea — spune Iosif Flaviu — dar nici n'a fost vreodată popor mai rău ca acesta”. Părinții smulgeau bucătura din gura copiilor, iar copiii dintr'a părinților. O mamă și-a mâncat propriul copil. Cei mai mulți mâncau tot felul de buruieni. Atâția morți erau încât n'aveau unde-i mai îngropa. De aceea li aruncau peste zidurile cetății, ca să-i îngroape Romanii. 115.880 cadavre au aruncat în forma aceasta.

Generalul Titus a rămas înmărmurit de atâta suferință și, ridicându-și mâinile spre cer, s'a jurat că nu el, ci încăpăținarea Evreilor, este cauza acestor grozăvii. Dreptaceea a dat poruncă, să se zorească ocuparea cetății. În ziua de 5 Iulie zidurile s'au și dărâmat, nerămânând în mâinile Evreilor decât muntele Sionului și biserica. Titus a dat poruncă ca soldații să cruțe biserica, dar cineva dintre soldați, din întâmplare a aruncat o făclie aprinsă pe coperișul bisericii, iar aceasta s'a aprins. Numai în Sfânta Sfintelor s'au aflat 6 mii de cadavre, fiindcă cei mai bogați erau de credința că cel puțin aici li va feri Dumnezeu.

În ziua de 10 August a căzut și biserica cea mai minunată din lume și cu ea s'a sfârșit și Țara Evreească.

După cum ne istorisește Iosif Flaviu, în cele 5 luni de încunjurare a cetății au murit în total de sabie, de foamete și de boale 1 milion și 100 de mii de oameni, iar în prisoare au fost țărâți 100 de mii. Dintre acești din urmă cei mai tari au fost vânduți ca robi, cei mai slabi aruncați fiarelor sălbatice din circ, femeile date răsplata soldaților ori vândute, preoții osândiți la moarte, iar marile scumpeturi ale bisericii duse la Roma în triumf. Papirusul numit thora, în care se aflau legile lui Moise, masa de aur, feșnicul de aur și altarul de jertfă au fost duse toate la Roma,

Foița „UNIRII POPORULUI”

Cânteele populare

Frunză verde și-o para
De-ar da Dumnezeu ce-ar da
Două zile drept una,
Să treacă săptămâna
Să vie duminica

Să rămâie cânepa...

Cea de an și din ăst an
Înfundată 'ntr'un bostan,
S'o lucreze-un ciocârlan;

Ciocârlanul-i sburător

Și-o pune pe răschitor!

*

Frunzuliță vișini coapte
Mă muncesc și zi și noapte
Să fac pe streinul frate,
Pe străina surioară
S'o lipesc la inimioară

Dar când o da din piatră lapte
Atunci streinul mi-o fi frate
Și streina surioară
S'o lipesc la inimioară

Căci străina-i ca albina
Și streinul ca pelinul
Când îți pare mai voioasă

Atunci e mai veninoasă
Îți dă ghimpul și te lasă
Când ai vrut să te'ndulcești
Mai tare te amărăști.

Cutrerând țara

— Dea Dumnezeu bine, domnișorule, dar unde-ai fost de nu te-am mai văzut de multă vreme?

— Apoi am mai plecat și eu prin țară, bade Gheorghe. Cătră Roșia de Secaș mergi și dumneata? Atunci mergem pe un drum și îți-o spune, pe unde am umblat și ce am văzut, măcar că sunt cam multe, de povestit, dar zău că și valea Vezii li lungă.

Domnul director dela „Unirea Poporului” care e și director la Liceul Comercial, aranjează în fiecare primăvară câte o călătorie prin țară. În anul ăsta m'am alipit și eu. Ni s'a dat un vagon anume pentru noi de clasa III-a, pe care îl acățam de orice tren pe unde mergeam. Înăuntrul vagonului de pe un scaun pe celalalt am pus scânduri, peste scânduri țoale, câte o perină într-o parte și iacă patul gata. Ce-i drept că nu era chiar ca în pat. De tare era cam tare dedesubt, de îmbulziți încă eram o leacă, dar hiba mare era că nu puteam întinde picioarele, ci dormeam tot cu genunchii adunați sau cu picioarele pe perețele vagonului. Prima noapte a fost mai grea, apoi ne-am învățat, încât mergeam la vagon ca acasă. Când te apropii de el, credeal că-i un restaurant cu petrecere, că toată lumea

cânta. Când intrai înăuntru, credeal că-i un spital tot cu paturi și pe dreapta și pe stânga. Dacă te uita însă în sus, părea că-i o meserie că erau tot sălămurii acățate de grindă.

Pot spune că înfălăgdată am început călătoria cu bucluc. Când să scoatem bileta și documentele dela gară, ne spune șeful gării că ne mai trebuie nu știu ce aprobare de pe la București și fără aia nu se poate. Apoi să vezi încurcătura și umblare și vorbărie. Ne-am mai pomenit și improzații cu niște vorbe aspre, de parcă am fi fost adunați de pe drumuri nu altceva. A dat Dumnezeu însă de s'a mai liniștit furtuna și lucrurile s'au aranjat. Mai departe, har Domnului, n'am mai avut nimic. Vorba jidanului s'a adeverit: „Dacă-i începutul rău, e sfârșitul bun”.

Toată noaptea trenu-și cânta la ureche: taca-taca, taca-taca, dar dela o vreme te moale somnul și te duci așa de nu ști de câți dormi sau ești treaz. Dimineața când deschizi ochii, soarele îți intră pe fereastră în casă, adică în vagon, iar prin fața ochilor stălpil de telefon fug ca spăriați.

Pe la amiază, cu fața cleioasă, cu mâinile înegrite și cu ochii roși de fum, de somn ori de nesomn, am ajuns la București. Dar unde-i gara? Intrecăbă cineva care nu a mai fost în capitală. N'are nici forma altor gări și nu are nici tablă ca să scrie afară, să știe toată lumea ce-i. Bucureștii are gară mare și cu totul în altă formă decât gările obișnuite.

La gară ne-a așteptat dl. A. Călinescu, marele domn în Minister care a aranjat toate lucrurile. Ne-a făcut rost de dormitor, de mâ-

iară aurul bisericii a fost împărțit între soldați, așa că atâta aur a ajuns deodată pe piață încât i-a scăzut prețul la jumătate.

Când a văzut Titus, ce grozav de groase au fost zidurile cetății, a exclamat: „Acest războiu l-am purtat cu ajutorul lui Dumnezeu! Numai El i-a putut scoate pe Evrei din cetate, căci ce ar fi putut face mâinile omenești și armele omenești față cu astfel de ziduri?” Iară când le-a văzut după un an, a plâns de mila Ierusalimului.

Poporul evreesc s'a împărțiat de atunci pe întreg rotogolul pământului, rămânând fără țară și fără biserică!

Iată pedeapsa lui Dumnezeu, pentru că acest popor fără de lege i-a omorât prorocii și pe însuși Fiul lui Dumnezeu,

S'a împlinit deci într-o parte prorocia lui Isus: „Și auzind împăratul, s'a mâniat și, trimițând oștile sale, a pierdut pe ucigașii aceia și cetatea lor o a ars“.

Părintele Iuliu

Știri bisericești

I. P. S. Mitropolit al Blajului s'a reîntors la reședință. Vineri în 25 August, I. P. S. mitropolit Dr. Alexandru Niculescu al Blajului s'a reîntors la reședință. Cu puteri înalte după odihna de vară înaltul Păstor și-a reînceput munca sa obișnuită.

Denarul sfântului Petru. În anul 1939 s'a adunat în Arhidieceză, pentru denarul sfântului Petru, 85.000 Lei, care sumă s'a și trimis Preafericitului Părinte de la Roma. Zilele trecute a sosit de la Secretariatul de stat al sf. Părinte scrișoarea de mulțumită și de binecuvântare pentru această sumă primită. Cetățenii noștri știu că denarul sfântului Petru se întrebuințează pentru sfintele misiuni, adică pentru propovăduirea evangheliei la popoarele păgâne. Din acest denar am primit și

noi, în 1925, suma aceea atât de mare, din care mai adăugându-se câteva milioane și de acasă s'au zidit Institutul Recunoștinței, Școala Normală de învățători și Liceul Comercial de băieți. Sfântul Părinte primește și dă, împărțind după dreptate tuturor fiilor săi suferinși, când simt mai mare nevoie.

Hirotonire de preot. În 27 August, după ce cu două zile înainte a primit subdiaconatul, clericul absolvent Gheorghe Mitruțiu, a fost sfințit de diacon și preot prin punerea mâinilor Excelenței Sale Dr. Ioan Bălan, episcopul Lugojului, în catedrala episcopescă. Noului hirotonit, în câmpul său de activitate Pecica, îi dorim mult rod în apostolatul său.

Congresul lui Cristos-Rege la Ljubljana. În zilele de 25-30 Iulie s'a ținut la Ljubljana în Jugoslavia congresul lui Cristos-Rege, la care au luat parte cam 100.000 de credincioși, dintre cari 13.000 din străinătate. Au fost reprezentate cu totul 20 de națiuni. De față erau toți episcopii Jugoslaviei, cardinalul Hlond, primatul Poloniei ca delegatul papal, mai mulți episcopi din străinătate, între cari și cardinalul patriarh al Veneției. Frumoasă a fost împărțirea celor 20 de mil de copii de către 60 de preoți pe stadionul din Ljubljana. Noutatea va rămânea și piesa teatrală „Misterul împărțirii lui Dumnezeu“, jucată de 4000 de persoane.

Incepe școala

Vine toamna. De pe arbori se desprind cele dintâi frunze îngălbenite și vremea s'a răcit binisor. Prin grădini și la vil se coc pomule. Vara este pe sfârșite și se simte de acum apropierea toamnei. Mai sunt numai câteva zile și începe școala.

Pentru mulți copii de la sate însă școala nu începe decât târziu în Decembrie când s'au sfârșit muncile la câmp și vitele și oile se așează la iernat. Numai atunci se gân-

desc unii părinți să-și trimită copiii la școală iar alții nici atunci. Socotesc că-l destul dacă copilul lor merge două sau trei luni la școală și aceasta numai iarna când și-așa nu are ce face cu el acasă și încercă mai mult lumea pe la vatră. Pe învățătorul care-l aștepte să-și dea copilul la școală îl socotesc de un mare dușman al lor și mereu se ridică împotriva lui. L-ar scoate și din sat, dacă ar putea. Și-l o mare greșală aceasta. Trebuie să înțelegem și noi că avem datoria să ne dăm copiii la școală, că numai prin învățarea cărții ne putem ridica și putem fi fericiți.

Norocul, bunăstarea și bucuriile și le face omul singur, prin muncă și știință. Cine știe să muncească cu pricepere și hărnicie, acela va avea și roade de pe urma trudei lui.

Dar azi numai acele știe să muncească cu spor, care are învățătura cărții, căci cartea îl arată drumul spre bunăstare și bogăție.

Popoarele cari conduc azi lumea sunt tot popoare știutoare de carte. La Englezi și Francezi neștiltorii de carte sunt foarte rari, iar poporul german care ține în mâinile lui pacea lumii, este asemenea un popor în între gimeștiilor de carte.

Prin învățătura cărții se va ridica și neamul nostru la bunăstare și fericiție și va ajunge cu vază între alte neamuri.

Numai atunci când se va înmulți numărul știitorilor de carte în sânul neamului nostru vom începe și noi o viață cu mai mulți sorși de izbândă în vârtejul luptelor omenești.

S. S.

Cât de otrăvitoare-i beutura. Sf. teanul Nicolae Tarcu din comuna Denta, din Banat, a fost găsit într-o zi mort lângă cazanul de fier rachi. Medicii au spus că Tarcu pe când fierbla rachiul a tot gustat din el până s'a amețit binisor. S'a culcat apoi și în timpul somnului a murit, fiind înăbușit de otrăvurile și gazele rele ce ieșeau de la cazan. — Iată cât de otrăvitoare și a dracului îi beutura.

care și de un autobuz care ne-a purtat prin tot orașul. Văzut-am câte minunății toate și mai ales dacă nu ai mai fost, apoi îți întorci capul în toate părțile și nu știi, la ce să te așezi. Căso mari cu etajeri multe și chindlate, tramvaiele umblă tot unul după altul, automobile sunt câtă frunză și iarba și cari de cari mai falce și mai lucitoare, de te vezi în ele ca'n oglindă. Apoi oameni atâția sunt de crezi că acolo-i tot târg. Grădini mari cu flori de zeci de jugăre. Când te uiți dintr'un capăt în celălalt, crezi că-i raiul pe pământ. Din mijlocul lacului improacă apa în sus și se tot schimbă în toate culorile, iar peștii roși de crezi că-s feștiți, nici nu se mai sperie de câte-o lanternă ce trece pe lângă ei. Numai în grădinile astea ce te mai poți răcori și la câte-un pahar cu bere, căci încolo e o căldură de se moale și mentul și se lipește haina de feșteala scaunului.

A doua zi tot cu autobuzul de care și-am pomenit, am plecat prin oraș, să vizităm fabricile și locurile mai însemnate. Am fost la cimitirul Belle, cel mai mare cimitir din București. Să vezi, câte scumpeturi de cruci, de-și fură privirea, cari de cari mai frumoase și mai minunate. Poeții noștri cel mai mari, Eminescu și Coșbuc, nu aveau cine știe ce, chiar Coșbuc, avea numai o tablă neagră, pe care scria numele și atâta tot, pe când la un loc senator, era deasupra mormântului familiei, cavou, cum îi spun domnilor, o clădire cu turnuleț ca o bisericuță. Într'un sat mai mic și fi putut fi biserică în toată legea. Numai cu repararea mi-s'a spus că a cheltuit

peste un milion și jumătate, fiindcă înăuntru până și treptii pe care te scobori sunt căptușiți tot cu table de marmoră, adusă din alte țări. Dar ce folos? Doar dacă mori și așa nu mai știi nimic.

Am fost la mormântul soldatului necunoscut, unde tot într'una arde o flacăără, zi și noapte, iar soldații nu se mișcă niciodată de lângă el.

Am fost la „Luna Bucureștilor“ unde era o mare expoziție cu tot felul de lucruri din mai multe țări. Care de care îți arătau lucrurile lor mai cu vază, dar zău că nici țara noastră nu se lasă mai pe jos.

După masă am început să se cam înoreze. Noi mergeam să vizităm o fabrică de fierărie „Malaxa“ care face locomotive și care e la marginea orașului. Iată însă, că mergând într'acolo, dă Dumnezeu o ploaie după atâta căldură. Dar știi ce ploaie? Pe la noi niciodată nu vin ploii așa de mari, chiar cum e zicala; vară cu ciubărul. Noi la început ne uitam voloși afară cum plouă și ziceam, știi ca omul, dă-o Doamne curată, mai ales că veneau și niște mieșușii de gheață. Dar ploaia nu se oprește curând și de la o vreme s'a mulat pânza care acoperea autobuzul și a început să picare și înăuntru. Să fi văzut apoi vâlcăreii și chiulturii mai ales la doamne: vezi de poșeta mea, dă-mi pardesul tău, trage-ți placiul că te picură și câte și mai câte. Picurăturile de sus erau tot mai dese și mai mari. Două domnișoare pe care nenorocul le-a făcut să stea unde picura mai tare, și-au deschis parapleul în autobuz, iar eu ridicam pânza

acoperișului să se scurgă apa pe de margini. Până la urmă ne-a plouat ca afară, mai ales pe câțiva, care eram aproape de motor. Câte unul a mai scăpat și neploaie, mai ales două domnișoare se lăudau tare că s'au bune înaintea lui Dumnezeu, dar noi cel puțin ne-am spălat una bună.

Cât am stat în București, am întâlnit pe unul care s'a cam ținut de noi și care avea un nume cam șod, iar noi l-am zis Guzgan. Avea el ce avea de descursat, cu o doamnă din ceata noastră. Când venea, de doamna întreba întâi, iar când mergeam prin oraș, tot alături de dumneaei era. A fost destul ca să bage lumea de seamă, că apoi vai de omul care apucă pe gura celor mulți. Multă vreme l-am pomenit și când făcea câte unul ceva, săream cu gura pe el, că-l ca un guzgan, că face pe guzganul sau că s'a guzganit. Am terminat apoi cu Bucureștii și ne-am dus iarăși la vagonul nostru. Și să vezi minunea; Cu câteva minute înainte de plecare, cine crezi că venea tot într'un suflet, ras, parfumat și pudrat și pe după urechi?

Guzganul.

Și prima lui vorbă a fost, doamna... e în vagon? Să fi văzut apoi după aceea răsurii. Poftiți în vagonel — se aude strigătul conductorului. Trenul se ardește încet, pe nesimțite, iar din gară Guzganul ne făcea cu mâna până ne-am pierdut în noapte.

I. S.

Pilde pentru viață.

Tu ești din iad.

Badea George a Onului din Gura Văii nu era om rău. Cărtaș nu era. Bentor nici așa. La coșul și la nevasta altuia nu l-a prins nimenea. Badea George era om așezat. Ar fi fost chiar un om cumsecade, dacă n'ar fi avut un nărav, și acesta era năravul dracului. Ii plăcea adică badii Gheorghe să sudaie. Iar când sudaia, era amar-nie rău.

Numai ce-l vedeai că se încruntă, i-se sbruliau mustățile în sus ca două vrăbii, și curgeau sudălmile din gura lui ca dintr'un izvor nesecat. Pomenea de toate, de Dumnezeu, de sfinți, de cruci, de părstase, de tămâi, iar când nu-i mai ajungeau una câte una, atunci le aduna pe toate la un loc și umplea carul cu ele, ori părăul Dinului din capul satului.

— Doamne, măi omule, îi zise într'o zi femeia lui, nu-ți pare ție rău de vorbele pe care le scoți din gură.

— Nu, îi răspunse badea Gheorghe, îmi pare rău de un singur lucru, că nu-i calendarul mai mare, ca să am ce sudui.

S'a îndreptat fusă și badea Gheorghe, și încă dintr'o vorbă. Într'o zi era la arat în locul din Tonorog. Năcăjit că nu mergeau boii, cum voia el, badea Gheorghe a început să sudaie. Și a suduit așa cum îi era năravul, cam o jumătate de ceas. Nici n'a băgat de seamă că din marginea drumului îl asculta cineva. Era preotul cel nou.

— Bado, îi zise acesta, dumniata ești de aicea din sat și ești Român?

Badii Gheorghe îi veni să râdă și să mai sudaie una, dar se ținu și zise: De aicea din sat, încă tot nu mă cunoști, doar suntem vecini.

— Nu prea se vede, îi răspunse preotul, căci dumniata nu vorbești ca oamenii de pe aici. Dumniata nu vorbești însă nici ungurește, ca să zic că ești Ungur. Nu vorbești nici săsește, ca să zic că ești Sas. Dumniata vorbești o limbă cu totul nouă și mie mi se pare că vorbești limba iadului. A bună seamă atunci că ești din iad, căci așa cum vorbești dumneata, numai diavolii din iad mai vorbesc și de aceea eu cred că ești din țara lor.

Ascultă mă îi zise preotul, mai departe, dumneata cu toate că trăiești într'o țară creștină și ești botezat la o biserică creștină, dumneata nu ești creștin. Nu vorbești ca un creștin. Când sudui, vorbești ca un diavol și de aceea zic că ești din iad și că într'o zi ai să te duci acolo la prietenii dumitale, la diavoli, a căror limbă o vorbești atât de mult.

Badea Gheorghe ascultă cu luare aminte aceste vorbe. Vedeai și el că preotul lui are dreptate. De aceea și-a pus în gând, să fie om de omenie și să nu mai sudaie. Și s'a ținut de eu-vânt.

Azi, badea Gheorghe s'a schimbat eu totul. Într'un fel a rămas tot cel vechiu, dar nu mai sudaie. Cu nevasta și cu copiii vorbește blând și domol. Nu mai sudaie nici vitele, iar când aude pe altul suduind, badea Gheorghe își face cruce ca de Ucigă-l toaca și întoarce capul ca să nu-l audă.

Vorbele preotului l-au vindecat.

POSTUL

Un preot călătoria într'o zi de Vineri cu mai mulți prietini și cunoscuți. La amiază, ca să-i facă năcaz preotului, aceștia au cerut căreiușmarului unde s'au dus să prânzească, să le dea numai mâncări cu carne.

Cu toții se bucurau dinainte gândindu-se, că ce va zice preotul când i-se va da să mănânce carne Viarea.

Acesta aștepta însă liniștit. Se gândea doar cel mult, să le dea o învățătură bunilor săi prietini și cunoscuți.

S'au așezat cu toții la masă. Preotul a mâncat numai pâinea. A luat apoi farfuria cu carne și a întins o căinelui său zicând: „Ține, Azor, și mănâcă tu acestea, tu n'ai un suflet de mântuit, ca mine și ca domnii aceștia”.

Și domnii au tăcut și au primit cu toții învățătura preotului. — Tu n'ai un suflet de mântuit? (ss.)

Fecioara din Covadonga

Biruința creștinilor asupra păgânilor din Spania. Cum a sosit acasă statuia Precuratei, numită Fecioara din Covadonga, din Franța. Ce primire i-s'a făcut. Cât de creștin este poporul spaniol! Să-i urmăim pilda.

Odată ce au pus stăpânire bolșevicii fără de Dumnezeu pe conducerea Spaniei, încurând au și început grozăviile, de cari n'a mai văzut lumea: schingării ne mai pomenite și omoruri, în număr mare a celor nevinovați și a distrugere operele de artă de mare valoare: bisericilor și mănăstirilor și tot ce a creat în decursul veacurilor acest popor brav și credincios.

Impotrivirea celor ce aveau să piardă o patrie și credința în Dumnezeu nu a putut întârzia mult și a început războiul cel sfânt, numit așa chiar de însuși Sfântul Părinte al Romei, condus de generalul Franco pentru libertatea Spaniei scaldată în sângele nevinovat al sutelor de mii de martiri glorioși ai credinței, ucși de moscovișii din simplul motiv, că nu voiau să injure pe Hristos și că se declarau de filii credincioși ai bisericii catolice.

Comuniștii astfel se lăudau: nu știm dacă cu generalul Franco este Dumnezeu, dar una știm că în ajutorul nostru stă Satana.

Așa le-a și fost soartea. Iarvingii, puși pe fugă și scoși din țară, în urmă a scăpat Spania de ei și s'a sfârșit războiul acesta atât de dureros dintre frați, cu biruința cauzei lui Dumnezeu și a Spaniei creștine.

Și au început să fie restituite comorile răpite și aduse acasă cele trecute în ascuns peste hotare, pentru a fi scăpate de furia roșilor.

Între aceste din urmă trebuie să încreștăm vestita statuă a Maicii Domnului, numită Fecioara din Covadonga, care dacă a fost trecută în Franța în cel mai mare secret, în schimb s'a reintors în țară primită de oficialități și de popor cu triumf și cu nespuse însuflețire.

Fecioara din Covadonga a plecat spre Spania ei iubită dela biserică Mislunii spaniole din Paris, unde a fost păzită pe tot timpul războiului civil.

După ce s'a terminat slujba solemnă celebrată în fața Fecioarei așezată pe altar, la care ceremonie au luat parte ambasadorul Spaniei și atașajii militari, Fecioara din Covadonga acoperită cu drapelul național spaniol și așezată într'o mașină în însoțită până la frontieră de un cortegiu cu membrii coloniei spaniole din Paris.

Așteptată la frontieră spaniolă de o delegație impunătoare de oameni aleși, drumul Preasfintei Fecioare pe pământul Spaniei a fost un drum de triumf.

Noroadale îi ieșeau în cale din satele și orașele din împrejurimi și, împreună cu autoritățile civile și militare, îi dădeau cinstea cum numai în țările unde credința este vie și trăită, se poate vedea.

Cele mai mărețe serbări în cinstea Preasfintei Fecioare s'au desfășurat în orașele Oviedo și Mieres.

În Oviedo a fost întâmpinată de guvernatorul militar al provinciei Asturiei, care ca reprezentant al generalului Aranda, gloriosul apărător al Oviedoului, oferi Sfintei Fecioare

bastonul de comandant al generalului, în semn de filască dragoste al acestuia.

Intrarea în Oviedo s'a făcut printr'un mareș arc de triumf, după care a urmat o procesiune impunătoare.

Străzile orașului erau împodobite cu ghirlande, iar pe drumuri așternute covoare de flori. Fecioara din Covadonga a trecut prin încă cinci arcuri de triumf și pe urmă așezată pe altarul bisericii.

Aici în fața El s'a celebrat o slujbă solemnă fiind de față ministrul de justiție și de Interne și ministrul de externe, generalul Iordana ca reprezentant al generalismului Franco, șeful statului spaniol și afară de orășeni 40.000 de pelerini din satele învecinate.

În procesiunea din orașul Mieres, care însoțea pe Sfânta Fecioară, au luat parte carabinieri, requetes și soldați din armata spaniolă.

Întreg orașul, un important centru minier a fost împodobit cu flori. În Piața Mare poporul s'a oferit Sfintei Fecioare.

* * *

Autoritățile civile și militare împreună cu mulțimea credincioasă se pleacă deopotrivă în fața Preasfintei Fecioare.

Nu ne îndoiim că un popor, care este atât de credincios, cu ajutorul lui Dumnezeu și a Precuratei, va și să iase biruitor peste toate necitirile vrăjmașe, cari încă nu au încetat.

Felul cum își știe manifesta poporul spaniol credința sa, este și pentru noi un vrednic exemplu de urmat.

Putem învăța dela Spanioli, căci sunt de un sânge și de o lege cu noi.

Să învățăm dragoste pentru lege și pentru Maica Precurată și vom vedea cum Providența ne va ocroti pe noi și cum biserică și neamul nostru va fi în stare să înfrunte toate piedecile, ce i se vor pune în cale.

Soran Maria Felix

Sfaturi bune.

Despre beție

Din „Învățăturile lui Neagoe-Vodă Basarab către fiul său”

Și să nu-ți îngreuezi trupul cu beții. — Că mulți zic: „Bună este băutura cea multă!” Dar cum este bună? Că omul, dacă se îmbată, de are și minte multă, el o pierde, de are mâni viteză, nici de un folos nu-i sunt; de i-ar fi picioarele repezi, nimic nu-i sporesc; și, de are și limbă dulce și vorbitoare frumos, nici cu aceea nu poate grai. Deci, cum nu este rea beția, când toate mădularele omului nici de un folos nu sunt trupului său? Încă și altă răutate izvoarește și iese dela beție: că omul bețiv, întâiu, trupul și-l bolnăvește, și-și sărăcește casa, și-și pierde mintea. Deci, dacă-și pierde mintea, el își pierde sufletul. Sau, ia să vedem cu beția ce lucru de folos am făcut sau am dobândit, făr' decât ni-am bolnăvit trupurile, ni-am sărăcit casele și ne-am pierdut mintea? Deci dacă ni-am pierdut mintea, noi am deslipit pe Dumnezeu dela noi. Și celce iubește băutura multă, acela nu se va chema următor lui Hristos, ci va fi chemat ca un dobitoc. Apoi, bine este să iubești băutura cea multă și să te chemi dobitoc, sau mai bine este să te chemi următor lui Hristos?

La beție pe nimeni să nu dăruiești, măcar de și-ar fi sluga cât de dragă. Sau, de vei avea vr'o mânie pe cineva dela trezvie, tu să n'o arăți spre sluga ta la beție să-l urgisești. Sau de vor vrea să părăscă cineva pe alții la tine la beție.

*) Acest Neagoe a fost un Domn drept al Țării Românești, acum aproape patru sute de ani. El a lăsat sat fiului său niște sfaturi, învățături, cum trebuie să se poarte în lume pentru a fi plăcut lui Dumnezeu și iubit de oameni.

...i îngăduiești până la trezvie. Sau, de-ți va
vre-o slugă fiind beat, tu-i îngăduie, pen-
tu l-ai îmbătat, și, cum l-ai îmbătat așa-
l-ai îngăduie.

Și încă-ți mai zic: la beție să nu te mării
să osândești pe nimeni, că și aceasta este
lucru rău și de poveste, că vor zice toți: „Să
morgem să stăm să dărim (să ne plângem)
acel Domn că, dacă se îmbată el își pierde
teea, și are harțag și ne va infrunta sau poate
va și pierde“.

Biserica unită în slujba neamului

Binefacerile unirii

arată, cum în vremurile de demult a venit
cina și învățătura pentru neamul românesc
prin biserica catolică

În vremurile de demult neamul românesc
puțini oameni învățați. De altfel domni
șagi și sași din Ardeal nici nu doreau ca
amânii să ajungă și ei vreodată să aibă școli
oameni învățați. Lumina și învățătura pentru
neamul românesc a venit mai mult prin
locirea catolicismului și a bisericii unite.

Lipsa oamenilor învățați și cu carte se sim-
mai ales în sânul bisericii ortodoxe din Ar-
deal. Aceasta multă vreme nici n'a avut episcopi
neamul românesc, ci mai mulți sârbi. Pe la
1799 preoții ortodocși din Ardeal vreau să
legă de episcop pe călugărul unit dela mănăsti-
din Blaj.

Singurul bărbat ortodox care ar fi fost pe
vrednic de a fi episcop al Românilor ne-
niți, ar fi fost Gheorghe Lazar din Avrig, cres-
t prin școlile catolice de către baronul Samuil
Bruckenthal, proprietarul de pe atunci al Avrigului.

Gheorghe Lazar era fiul unui țaran din
Avrig. Baronul Bruckenthal, care era și guver-
torul Ardealului, îl trimise la școală, mai întâi
la Sibiu, apoi la Cluj și la Viena, unde studiază
matematica și fizica, precum și teologia, luându-și
titlul de „doctor“. Pe când se întoarse el dela
Vienă, scaunul de episcop al Sibiului era încă tot
de aproape 14 ani. Mitropolitul sârbesc dela
Carlovicz nu se grăbea să dea Românilor arde-
ni episcop, sub motivul că n'are pe cine.

Indemnat de prieteni săi, Gheorghe Lazar
prezentă la mitropolitul, cerând scaunul Si-
biului; dar se spunea că acela, după ce a vorbit
citra timp cu el și a văzut ce cunoștințe are,
s'a temut că va trece la unire cu tot poporul,
și n'a voit să-l numească, zicând cu batjocură și
sărănicie, că „Românii neuniți din Ardeal n'au
lipsă de un episcop atât de învățat“.

La 1810 mitropolitul dela Carlovicz întări
pe Vasile Moga, care înainte fusese capelan în
Sebeșul sârbesc pe lângă unchiul său protopopul
Zaharie Moga.

Episcopul Moga îl numi pe Lazar catechet
la cursul pregătitor de preoți, care curs fuse în-
stituit de el la 1811, și care dura șase luni.
Lângă acesta deschise și unul pregătitor de in-
tăitori, care dura șase săptămâni. Acestea erau
școlile neuniților la 1811, pe când uniții aveau
școlile în toată regula, încă de 60 de ani.

Lazar nu era mulțumit cu astfel de școală,
ci el ar fi vrut să aibă elevi mai pregătiți și să
propună studii academice. Părăsi deci Sibiul și
seurse la București unde, deschise cele dintâi
școlile românești în mănăstirea Sfântul Sava. Iată
deci că tot prin mijlocirea catolicismului din
Ardeal a ajuns cultura și în Țara Românească,
precum și în Moldova, după cum vom vedea la rân-
dul său. N'au deci nici un drept Românii să ur-
ască catolicismul, care n'a făcut acestui neam
decât bine, luminând mințile fiilor săi, ca să-și
cunoască obârșia și istoria, să-și cunoască pe
marii strămoși Români, să-i iubească și să-i urmeze.

La un pas de războiu — Se fac de toate părțile încercări
de pace — Ce va aduce ziua de mâine?

Întâlnirea dintre cancelarul Hitler și trimisul Angliei

Răspunsul Angliei la scrisoarea dlui
Hitler la dus l-a Berlin, Sir Nevill Henderson.
Dsa a fost primit în audiență, de dl Hitler,
luni seara, în 28 August.

După terminarea întrevederii cu dl Hen-
derson, dl Hitler a chemat la o sfătuire pe
toți miniștrii săi, pentru a da răspunsul ho-
tărător la noua scrisoare a guvernului englez

Franța și-a închis grani- țele de către Germania

În fața războiului ce stă să înceapă
Franța face ultimele pregătiri. Așa a închis
granițele către Germania. Trenuri din Germa-
nia n'au mai intrat în Franța de luni 28 Aug.

Vapoarele franceze, cari se allau în
largul mării, deasemenea au fost chemate să
se întoarcă, fiecare în porturile lor.

Polonia are sub arme aproa- pe 2 milioane soldați

În Polonia mobilizarea este aproape gata.
Sub arme sunt acum aproape două milioane
de oameni. Afară de aceștia mai sunt încă
organizațiile asemănătoare celor militare, cari
au deasemenea numeroși luptători.

Poporul polonez a răspuns cu însuflețire
la chemarea sub arme a guvernului său.

Înțelegerea dintre Rusia și Germania

În numărul trecut al gazetei am scris și
noi despre înțelegerea dintre Rusia și Ger-
mania. Aceste două țări mari au făcut între
ele un pact de neagresiune, adică o învoială
de a nu purta războiu una împotriva alteia.

Vestea acestei noi înțelegeri a adus fră-
mântare mare în întreaga Europă. Nimenia nu
bănula că s'ar putea face vreodată această în-
țelegere.

Cele două țări erau în dușmănie mare
până ieri, și conducătorii lor când vorbeau unul
de alții nu se numiau decât tâlhari, criminali
și hoști. Dintr'odată însă, într'o vreme când ni-
menia nu se aștepta, ei și-audat mâna de
impăcare și au încetat de a mai fi dușmani.
Vestea aceasta a fost cu atât mai ului-

Petru Moghilă, mitropolitul Kievului, care
a luat parte la Sinodul dela Iași, la 1642, când
s'a caterisit învățătura eretică a patriarhului Chiril
Lakaris dela Constantinopol și catechismul cal-
vinesc tipărit și dat Românilor din Ardeal de
cătră Unguri; acel mare mitropolit fiu de domn
Român, cu care sa fălește ortodoxia zilelor
noastre, a fost crescut în școlile catolice din
Polonia și la Sorbona din Paris, Gheorghe Lazar
de asemenea, iar mai târziu Andrei Șaguna, care
a eliberat biserica Sibiului din jugul sârbesc și a
înstituit mitropolia neunită a Ardealului și Ba-
natului, tot în școlile catolice a învățat, și în-
suși a fost catolic până la vârsta de 20 de ani,
precum vom vedea la rândul său.

N. Lupu

itoare, cu cât se părea că Rusia vrea să facă
o alianță militară cu Anglia și Franța împo-
triva Germaniei. Miniștrii și delegații Angliei
și Franței erau de multă vreme la Moscova și
toată lumea socotea ca și făcută această alianță.

Și chiar când Anglia și Franța erau așa
de sigure că au câștigat Rusia de partea lor,
d. von Ribbentrop, ministrul Germaniei, a plecat
cu avionul la Moscova unde a încălțit această
învoială.

În Franța și Anglia se crede, că Rusia
se teme de o revoluție la ea acasă și de aceea
nu vrea să intre în războiu. În aceeași vreme,
dacă ar începe războiul, ea ar putea face propa-
gandă bolșevică în țările pruse în luptă.

Înțelegerea aceasta s'a făcut pe 10 ani.

Sfatul grupului Oslo.

Țările de Miazănoapte, Danemarca, Suedia
și Norvegia sunt numite între ele sub numele
de grupul Oslo, după numele unui oraș. Ace-
ste țări au ținut o adunare la Bruxelles în
Belgia, unde au hotărât încă odată ca ele să
rămână neutre, să nu se amestece în războiul
care se pregătește.

Cuvântarea d-lui Chamberlain

Într'o ședință a parlamentului englez, dl
Chamberlain prim-ministrul Angliei a ținut o
cuvântare, arătând că primejdia de războiu a
crescut și mai mult în vremea din urmă. A ar-
rătat apoi că Anglia și Franța sunt deplin ho-
tărâte să facă față situației și să ajute Polo-
niei, așa cum s'au angajat.

Cuvântul pentru pace al Papei Pius XII.

Sfântul Părinte dela Roma a adresat către
conducătorii și popoarele lumii un mișcător
cuvânt de pace.

Roagă pe toți conducătorii de țări să în-
lăture neînțelegerile dintre ele pe căi pa-
nice și roagă popoarele să încurajeze și ajute
aceste încercări de pace.

Primejdia este foarte mare, dar mai este
încă vreme: Nimic nu se pierde cu pacea, totul
poate fi pierdut însă în războiu, a spus Sfântul
Părinte.

Înțelegerea de ajutor între Anglia și Polonia

Anglia și Polonia au făcut între ele un
acord de asistență mutuală, adică o înțelegere
de a se ajuta una pe alta în războiu. Înțele-
gerea a fost semnată de lordul Halifax, mi-
nistrul Angliei și contele Rakzinski, ministrul
Poloniei.

În această învoială se arată înprejurările
când cele două țări vin una în ajutorul ce-
lălalte.

Guvern nou în Jugoslavia

Sârbi au acum un guvern nou. Dl Svet-
kovic, șeful vechiului guvern, și-a dat malțu-
mita. Cu formarea noului guvern a fost în-
sărcinat tot Domala Sa. Această schimbare s'a
făcut pentruca în noul guvern să poată intra
și Croații cari acum s'au împăcat cu Sârbi.

Și Elveția a mobilizat

Na pentru a ataca, ci pentru a se apăra de vr'un atac streln. Elveția care este o țară mică și n'are de gând să atace pe nimeni a început să mobilizeze și ea. Sunt semne cari arată cât de mare este primejdia.

Ce face America

Purtătorul de cuvânt al președintelui Roosevelt al Americii, a spus că în cazul că va începe războiul între Polonia și Germania, America va sta de o parte și va opri și vânzarea de arme și muniții celor cari se bat.

Japonia își schimbă politica

Războiul care stă gata să înceapă în Europa, pe cum și înțelegerea dintre Rusia și Germania, au făcut Japonia să-și schimbe politica.

Vechiul guvern și-a dat demisia și se formează un nou guvern. Se vorbește că în acestă va intra și unul din foștii miniștri japonezi la Londra sau Paris.

Japonia nu se gândește să se apropie de Rusia. Cu Italia își va păstra însă vechile-i legături.

În America se crede că ar fi cu puțință o înțelegere a Angliei și Franței cu Japonia.

Ce va face Italia

Nu se știe că ce va face Italia. Nimic nu arată, dacă Italia va intra acuma în război sau va rămânea câtăva vreme neutră.

Noul ministru al României la Paris

În locul dlui Gh. Tătărăscu, a fost numit ministru al României dl Richard Franasovici. Domnia sa a fost mai înainte ministru al României în Polonia.

România vrea pace

Țara noastră vrea pace, vrea să trăiască liniștită între hotarele ei de azi. Dela nimeni nu cere nimic. Vrea însă să-și păstreze tot ce are.

În vremurile de astăzi, când războiul este atât de aproape de noi, România a arătat tuturor dorința ei de pace. O dovadă despre gândurile de pace ale țării noastre este și aceasta. Se știe că în vremea din urmă la noi s'au concentrat pentru manevrele de toamnă. Se pare însă că la Budapesta aceste manevre au adus oarecare neliniște. Ingrijăți de aceste concentrări, Ungurii au întrebat guvernul român, care este rostul acestor concentrări. Pentru a liniști pe Ungurii și a arăta și în acest fel gândurile de pace ale României, guvernul român s'a arătat gata să încheie un pact de neagresiune cu Ungaria, să facă adică o învoială, ca România și Ungaria să nu se atace una pe alta. Ungurii n'au primit însă.

Din acestea se poate vedea că nu noi suntem aceia cari dorim să facem război.

Germania garantează hotarele Olandei și Belgiei

Germania a înștiințat prin miniștrii ei pe regele Belgiei și pe regina Olandei, că, în cazul că va începe războiul, ea nu se va atinge cu nimica de aceste două țări. Cere însă Belgiei și Olandei, să nu se amestece cu nimica în război.

Dacă nu s'a făcut alianța cu Rusia

Se știe, ce ultimă a adus în toate țările vestea că Germania a făcut o înțelegere cu Rusia, dușmana ei de moarte. Vestea aceasta a fost cu atât mai uluitoare, cu cât se vorbea că Rusia va face o înțelegere cu Anglia și cu Franța.

Mareșalul Voroișlov, ministrul Rusiei, a declarat că Rusia a rupt legăturile cu Anglia și cu Franța, pentru că ele aveau gânduri și planuri cu totul deosebite. De altă parte guvernul polonez a spus fățiș că Polonia nu are lipsă și nici nu va primi niciodată ajutorul Rusiei.

Toate acestea, spune mareșalul Voroișlov, au făcut ca Anglia și Franța să nu se poată înțelege cu Rusia.

Misiuni sfinte

Bucuri sufletesti la Alma — Ce spune un credincios de acolo despre aceste misiuni

În zilele de 12-15 August, parohia noastră a trăit cu adevărat clipe cari nu se vor șterge nici când din mintea celor cari s'au împărtășit de sf. misiuni.

Am tot auzit că în unele locuri de sărbătoare Sf. Mării se fac slujbe frumoase și se adună multă lume și se spovedesc și se împărtășesc. În anul acesta tocmai așa să întâmplat și în comuna noastră. — Ne-a spus părintele, că de sărbătoarea Sf. Mării, anul acesta, parohia noastră va fi învrednicită cu misiuni sfinte. Am așteptat ziua numită ca să vedem ce va fi, căci drept să vă spun la noi nu s'au mai ținut misiuni numai în câte o zi cu prilejul anului sfânt.

În anul acesta în ziua de 12 August a venit la noi părinte Vasile German. Toți am crezut că e dela Blaj, până când na-a spus dânsul că e preot pe sate.

În aceeași zi seara clopotele ne-au chemat la biserică. Imi cre teamă că oamenii nu vor veni cum era zi de lucru și mai ales că mulți s'au înstrăinat de Dumnezeu și nu prea caută sf. biserică, fie din lipsă, fie dintr'un obicei rău.

Au venit și în ziua cea dintâi destul de mulți și păr. misionar ne-a spus ce sunt misiunile.

A doua zi și în celelalte zile au venit mai mulți numai așa să vadă ce e pe la biserică. Însă după ce au auzit o predică sau două n'au mai putut sta acasă. Să fi avut orice lucru l-ar fi lăsat. Toată lumea a venit la biserică, în toate zilele și au ascultat cu mare plăcere predicile părintelui misionar și slujbele frumoase de dimineața și seara la cari părintele nostru a cântat în strană. — Imi părea că sunt într'altă lume, într'alt sat — unde se predică mai frumos. Biserica noastră săracă încă era altă, căci Reuniunea femeilor a curățit-o mai altceva ca de Sf. Paști.

Bucuria ce am simțit-o în acele clipe a fost mare și nu voi uita niciodată acele zile de reculegere sufletească, nu numai eu ci toți consătenii mei.

Cele 8 predici de toată frumusețea ale părintelui misionar; cu plide frumoase ne-au mișcat într'adevăr inima. Și inimile cele mai împietrite le-a înmuiat. Mai ales când ne-a vorbit despre păcat, despre osânda iadului, durerile lui Iisus și ale Fecioarei Maria.

Oamenii s'au făcut par'că mai buni, mai credincioși. Adevărat a grăit părintelele nostru Oct. Ban când ne chema la biserică — spunându-ne că nu vom uita acele zile și acele clipe dumnezeiești.

Nici n'am mai pomenit așa ceva. Toată lumea s'a spovedit și împărtășit. Dintre români numai cinci au rămas căci nu l-au lăsat slujbele.

Au venit chiar și din satele vecine la biserică la noi — să vadă ce rândueli avem noi unșii — căci suntem aici între sași și țărani jurași de ortodocși. — Nu m'am putut atăca să nu spun și la alții mârșălierea ce am avut într'o vreme când trebuie să fim mai mulți mângâiați.

Nu știu cum să mulțumim părinților dela Blaj că ne-au rânduit să avem misiuni.

Mulțumim părintelui misionar pentru că teneală și pentru icoanițele ce ne-a trimis ca semn de amintire.

Nu-l vom uita niciodată.

N. Oprea, tuncel
cassar comunal

Din popor

Drumul către bogăție

În după amiaza acelei zile Ionuț Săvulescu s'a întors tare vesel de prin sat. Putea să vorbească cu ei, nu alta. Și avea și de ce să se laudă. Se vedea dintr'odată om bogat și cu stare.

Femeii lui nici nu-l mai putea spanzura de bucurie, că ce are, când îl întreabă.

— Hei femeie, începu el într'un târziu de-acuma suntem și noi mai bogați. Trebuie să-i mulțumim lui Dumnezeu că începem să fim mai fericiți. Ulte, via acuma dela adunarea băncii din sat. Era să amestec de bucurie când a cettit părintele, că noi doi avem pe la bancă 30 000 lei. Sunt aceștia odată bani, nu glumă. Și când te gândești că noi n'aveam vândut nimica, pentru că să avem atâția bani strănși la un loc. Nemai părintele avem să-i mulțumim de aceasta. El s'a străduit mai mult. Și noi cât de îndărătnici și răi eram, când de îndemna bietul de el, să ne înscriem și să dăruim banii noștri la bancă. Azi, mulțumim acestor sfaturi, satul nostru are peste o jumătate de milion de lei în bancă. Dar așa este economia Picătură cu picătură face valca mare.

— Apoi atunci satal nostru a scăpat de sărăcie și de lipsuri, Ioane.

— De buză seama, nu vezi și tu, cum au început oamenii să mai dea înainte. Au cumpărat anul, mâine altul și rând pe rând te ducă toată moșia grofului. Se împarte numai între oameni de al noștri. Și apoi nu știu cum imi vine când mă gândesc că la anul ar trebui să mai cumpărăm și noi ceva pământ lângă al nostru. Ce zici și tu? Eu cred că rățul de pe „Valea Dosului” ar putea să fie foarte bine întregit cu un jgâr dintr'al Grofului. Am avea acolo în fiecare an câteva care de fân bune.

— D'apoi ce să zic și eu? Imi vine și mie să nu știu cum când mă gândesc că avem atâția bani strănși.

— Să dea Dumnezeu, tu femeie, ani mulți și fericiți la părintele care ne-a învățat și ne-a ajutat cu învățătura sa, ca să facem bancă. Iar noi să fim sănătoși și să muncim, că și în anul ce vine avem ce strânge și pune de o parte.

S. S.

Acum când a venit toamna, și cîntătorii au mai multă vreme pentru cîntat, apărăm iarăși în 8 pagini ca și înainte. Rugăm pe toți cîntătorii cari au restanță la gazetă să ne trimită banii, altcum nu le vom mai trimite gazeta și vom căuta să ne încasăm abonamentele cu ajutorul legii.

Când începe anul școlar. Anul școlar începe în ziua 9 Septembrie. În această zi toți elevii trebuie să se prezinte la școală.

Vizite importante. Răspunzând unei invitații, P. S. Sa Dr. Ioan Bălan, Eolșanul Lugojului, însoțit de secretar, în 26 August a. c. a făcut o vizită d-lui Ministru Ion Mociu, marele maestru de vânzătoare, la Buciu. Cu acest prilej dl. Ministru a oferit un prânz în cinstea înaltului Ierarh, P. S. Sa i-a prezentat un exemplar, ediție lux, din Noul Testament. La acest semn atențiunea dl. Ministru a ținut să răspundă personal. Duminică, 27 I. c., dl. Ministru, însoțit de dl. Răstrolu, dir. gen. al domeniilor Mociu, a reluat vizita P. S. Sa. Dl. Ministru s'a folosit de ocaziune spre a prezenta P. S. Sa un prețios cadou, oferind cartea "Teodor Botiș, Monografia Familiei Mociu". În același timp, în cinstea înaltului Ierarh, P. S. Sa a dat o bogată masă familială.

Pilda dela Secășeni. Sub acest titlu "Tribuna" din Cluj, scrie că locuitorii comunei Secășeni din județul Sălaj, au renunțat la plata cărușelor ce le-au fost rechiziționate. În favoarea toții ca banii aceștia să treacă în folosul armatei.

Inscrierile elevilor a căror părinți sunt concentrați. Ministerul Educației Naționale a dat poruncă tuturor Direcțiilor ca elevii a căror părinți sunt concentrați să-l plătească, plătiind taxele de înscriere în trei rate.

La Școala de Contabilitate și Educație cooperatistă din Orșova se primesc elevi din toate clasele. Inscriverile se fac până la 28 Septembrie. Cursurile în această școală țin doi ani și jumătate. Examenul de admitere se face în ziua de 29 Septembrie, din care se compune română și aritmetică. Toți cei reușiți sunt primiți în internat. Taxa este de 6000 lei pe an. Afară de aceasta fiecare elev va mai plăti o taxă de 800 lei pentru cărți.

Frumoasa faptă a unui cantor din comuna Crăciunelul de Jos. Cantorul N. Pascu din Crăciunelul de Jos, de lângă Cluj, a dăruit pentru înzestrarea armatei suma de 500 lei. Acum când primejdia este la hotar, fapta cantorului Nicolae Pascu este vrednică de toată lauda. Cu oameni ca Nicolae Pascu suntem totdeauna siguri de biruință.

Foc mare la Valea-Caldă. În comuna Valea Calda, din județul Cluj a fost în zilele trecute un foc mare. A ars casa țigărilor Ilie Pop, șarile, grajdurile și câteva de fân ale vecinilor. Focul a putut fi stins în vreme de pompierii militari înalți de a se afla de înțreg satul.

Se primesc 9 orfani în Orfelinatul dela Obreja. Cetinorii noștri mai vechi aduc aminte, cât a luptat fiercat Mitropolit Vasile pentru întemeierea unui Orfelinat care o'a și făcut mai întâi la Blaj iar apoi s'a mutat la Obreja.

Dela o vreme nu s'a mai știut nimic despre acest Orfelinat, fiindcă nu mai erau or-

fani de război. Consistorul din Blaj a hotărât însă ca Orfelinatul să dăinuiască și să cuprindă și orfani de acum. Astfel s'a ajuns ca în anul acesta să fie primiți în Orfelinat 9 copii de 6—12 ani, cari vor urma școala primară dela Obreja și vor fi găzduiți de călugării basilicani dela Obreja. Cererile se vor trimite, însoțite pe actele pe cari le va spune oricare preot, la Preaveneratul Consistor Arhiepiscopesc dela Blaj, până la 15 Septembrie 1939.

Păstor atecat de un taur. Mai în zilele trecute s'a întâmplat o cumplită nenorocire în comuna Ghloroc din județul Bihor. Păstorul Alexandru Martin era cu vitele moșterului Besseney în câmp. În amiază le-a adunat în jurul unei fântâni ca să-le adape. Pe când ie scotea apă, un taur din ciurdă s'a repezit la el înflingându-i coarnele prin spate. Coarnele au intrat prin spate și au lozit prin pieptul păstorului care s'a prăbușit la pământ într'un lac de sânge. Nenorocitul păstor a fost dus de ceilalți săteni la spital.

Cumplita faptă a unui părinte. Deunăzi s'a întâmplat un cumplit omor în comuna Andalehloș din județul Constanța. Locuitorul Gavril Socollă din această comună și-a ucis copilul, în vârstă de numai patru ani. Fiind prins de jandarmi neomenosul părinte a mărturisit că acum câteva zile supărându-l plânsul copilului, a lovit-o cu pumnul în pânțele și după aceea a strâns-o de gât. Fetifa a murit în chinuri groaznice.

Un omor între copii. Un cumplit omor a fost săvârșit mai în zilele trecute pe hotarul comunei Erbiceni din apropierea orașului Iași. Copiii Nicolae Munteanu și Mihail Prepelitșă, în vreme ce pășteau vitele pe hotarul comunei, s'au luat la ceartă. În sfârșit copiii s'au împins, Munteanu a scos un cuțit pe care l-a împănțat în pieptul tovarășului său. Cu toate îngrijirile date, acesta a murit în urma rănilor primite.

România va vinde vin în Germania. După cum se spune dela București, țara noastră va vinde anul acesta vin mult în Germania. E vorba să se vândă cam două milioane de vagoane de vin. Vânzarea se va face până în luna Octombrie prin Centralele Cooperative.

A murit în urma unui vis. O întâmplare deosebit de ciudată s'a petrecut nu de mult la Cluj. Un crotor din acest oraș, anume Desideriu Petru, a visat într-o noapte un vis urât. I-se părea că este undeva pe o apă mare în primejdie să se îneco. Frământându-se și mișcându-se prea tare în somn nenorocitul om a căzut din pat spărgându-și capul. Cu toate îngrijirile date, el n'a mai putut fi scăpat cu viață.

Săteni atecați de lupi turbați. Mai mulți săteni din județul Iași, pe când se duceau la lucru în hotar, au fost atecați de o numeroasă hoată de lupi turbați. Fiarele iefărite au mușcat mai mulți oameni. S'au luat măsurile pentru stărpirea lupilor cari sunt o pacoaste și primejdie pe capul bleșilor oameni.

Dela beția la omor. Cam așa se întâmplă totdeauna. Beția și fărâdelegiile sunt surori bune, merg mână în mână. Nu se poate una fără alta. Într-o noapte din săptămâna trecută, mai mulți muncitori dela o fabrică din Câmpia Turzii s'au așezat pe chef. Era o petrecere de nădejde și vinul curge vale prin pahare și pe gâtul mesenilor. Dela o vreme beutura li-s'a urcat la cap și tovarășii nu s'au mai putut înțelege. Fiecare se credea mai în-

clept și avea ceva de spus. Dela ceartă au trecut apoi și la o leacă de pălulă, petrecerea să fie după toate formele. Supărat că a fost o leacă bătut, unul din muncitori a ieșit afară, ca să se răzbune. Aici a luat un par gros din cărușa unui sătean și și-a așteptat apoi la ușă tovarășii. Pe care cum ieșia din căruciumă îl lovia cu parul. Primul pe care a căzut nenorocul a fost fiacul Ilie Mureșan. Acesta a fost lovit de mai multe ori cu parul în cap. Mai rău a pățit-o tânărul Iacob Măndruș, care s'a ales cu capul spart și cu răni grele în urma loviturilor primite, așa că sunt puține nădejdi, că va scăpa cu viață. — Iată unde duce beutura. Dela căruciumă până la temniță nu mai este decât un pas.

Prinderea hoșilor din pădurea Silhoasa-Năsăud. Am scris și noi în numărul trecut al gazetei despre hoșii din pădurea Silhoasa, jud. Năsăud, întâmplată nu de mult. A fost atacată atunci de tâlhari trăsura C. A. M.-ului din Bistrița care ducea marfă pentru prăvăliile din apropiere. Cărușul Bone Iosif care conducea trăsura, a fost omorât în luptă cu hoșii. N'a trecut însă multă vreme și îndrăzneșii tâlhari au fost prinși. Jandarmii le-au luat urma dela început. După cercetări de o zi și o noapte au fost prinși în pădure. Sunt trei: Ilie Vasileș, Gheorghe Vasileș și Rus Vasile. Ilie Vasileș era negustor și doria de multă vreme să pună mâna pe vre-o cărușă dela C. A. M. A îndemnat atunci pe frațele său mai tânăr Gheorghe Vasileș ca să jefuiască una din cărușe. Acesta și-a găsit repede un tovarăș, pe tânărul Rus Teodor. Amândoi înarmați cu două carabine au pădrit trăsura, ascunși în codri Silhoasei. Furtul însă nu le-a reușit. Slujbașul A. Urs, deși rănit greu, a mânătr trăsura până în sat, unde a înțâlnit jandarmii.

Un vestit proprietar de ziare american a trecut dela protestanți la catolici. Unul dintre cei mai mari proprietari de ziare americane din Heywood Brown a trecut de curând din convingere curată, în biserica romano catolică. El are 5 milioane de cititori, deci vă puteți închipui ce mare vâlvă a făcut întoarcerea acestui mare proprietar de ziare.

Ungurilor dela noi nu le mai trebuie ajutorul Budapestei

Țara noastră a căutat să mulțumească pe toți aceia cari se ocrotesc pe pământul ei. N'a căutat nici la fața străinilor și le-a dat și lor o mulțime de drepturi.

Acest lucru încep să-l recunoască și ei. Până ieri, Ungurii din Budapesta făceau o mare propagandă revizionistă printre Ungurii din Ardeal. Le trimeteau cărți, gazete și hărți revizioniste.

Situația Ungurilor și minoritarilor din Ardeal s'a îmbunătățit însă mult. Azi chiar ei spun, că nu mai au de ce se plânge și roagă Budapesta să nu-l mai sprijine. Au simțit și ei, ce viața duc cei din Ungaria.

Aviz de arhitectură. Dl. Arhitect Carol Bako prin această cale aduce la cunoștință Onoratului public din Blaj, că cu data de 1 August 1939 ne mai rămânând reprezentantul lui în orașul Blaj, Onoratul Public este rugat să se adreseze pentru toate informațiunile de arhitectură, la Dl. Trensiner Aladar în Blaj. *Arhitect Carol Bako Atud* (3—8)

Când crezi în farmece

Ce se întâmplă când te încrezi în farmece —
La vrăjitoare — Pătania unor fete cari voiau
să se mărite cu ajutorul diavolului.

Mai sunt încă și azi destul de acela cari cred în farmece și vrăjitorii. Firiile mai slabe, mai ales fetele și femelle se lasă ușor amăgite de ghicitori și vrăjitori, cari le mint câte în lună și în stele.

În zilele trecute a fost dusă la închisoare pentru înșelătorii de acestea, femeia Maria Bogdan din Cluj.

Ea avea o meserie frumoasă și bănoasă de tot. Se da drept profesoară și încă de șiltoșe ascunse, cu ajutorul cărora zicea că poate pătrunde prin pânza viitorului și știe ce se va întâmpla și ce va fi. Mai spunea apoi că are legături și cu duhurile necurate din iad, și că poate mărita și însura pe cine vrea ea și cu cine va vrea.

Și s'a găsit și cine s'o creadă. Vorba aceea: iac să fie că broaște sunt destule. Au fost fete sărăcuțe, venite la oraș să-și găsească vreo slujbă și să mai câștige vreun ban. S'a mai aliat printre ele și câte o cuconiță și duduia dată dracului, care căuta un soț pe sprânceană și venia să-i găsească la vrăjitorie.

Toate veniau la Maria Bogdan să-și încerce norocul. Și aceasta le făgăduia că are să le mărite ca pe niște împărătese. Pe una după un funcționar, pe alta după un militar sau după vre'un meseriaș. Aveau să-i plătească însă fiecare sume deosebite. Care ce bărbat voia. Dacă voia un soț funcționar de Stat, atunci trebuia să plătească 3000 lei. Pentru unul mai mare în grad, 4000 și tot așa; după cum era și gradul așa era și suma.

S'a întâmplat însă că i-a'a infundat și Mariel Bogdan. Ori cât ar fi fost ea de meșteră în legatul și deslegatul farmecelor, nu se măritau toate câte veniau la ea și acestea au pârât-o poliției că înșelă lumea.

Într'o zi a venit la ea servitoarea Estera Peter, care a rugat-o să-i găsească un soț. I-a dat apoi 3000 lei, 3 perechi de cercei, 3 inele de aur și trei rânduri de haine pentru îmbrăcarea duhurilor.

Maria Bogdan a încredințat-o ca să meargă liniștită acasă, că în două săptămâni se va mărita. Ori cât a așteptat însă biata fată, doritul logodnic nu mai venea și atunci ea s'a dus din nou la vrăjitoare, rugând-o să-i trimită unul și mai mic în grad, numai să-i trimită. A mai plătit și atunci câte ceva și a așteptat. Logodnicul însă nu mai venia și atunci fata s'a plăns poliției. Acolo însă ce să vezi, mai așteptau încă 12 fete, tot așa de gata și dornice de măritiș.

Toate s'au plăns poliției. Au făcut arătare cu cât le-a înșelat vrăjitoarea, ca să le mărite și au cerut să fie pedepsită.

Școala Normală Română Unită de Invățători — Blaj

Nr. 1808—1938/39

Aviz școlar

În urma ordinului Nr. 147886 din 9 Aug. 1939 al Ministerului Educației Naționale, Direcția învățământului primar-normal, cursurile școlii vor începe efectiv pe ziua de 10 Septembrie, fără nici o amânare, când elevii vor trebui să se prezinte la școală. Examenul de admitere în clasa I începe în ziua de 1 Septembrie a. c. Examenele de corigență și de admitere în clasa V se vor ține în 8 Septembrie, iar înscrierile în zilele de 8 și 9 Septembrie.

Directiunea

Vinul de mere

Acest fel de vin se poate face numai din merele bine coapte. E bine ca merele din cari vrem să facem vin să nu fie bătute. Merele culese pentru vin le lăsăm să stea, cam trei săptămâni într'un loc uscat, pe un strat de paie.

După trei săptămâni adrobim merele bine, cu o morișcă sau cu un ciocan de zdrobit mere. Le punem apoi într'un vas, și turnăm peste ele apă, cam 15 litri, la o sută litri de mere. Amestecăm bine și ducem acum totul la teasc. E bine să lăsăm teascul mai slab și să strângem numai câte puțin. Mustul adunat așa îl punem în vase să fiarbă. Vasele acestea vor sta destupate. După ce se va liniști din fier, îl putem trage în butoaie.

Cum se lecuiesc vitele bolnave de gură și de picioare

O boală care bătute mai des între vitele și oile plugarilor este boala de gură și de picioare. De această boală se îmbolnăvesc și porcii. La animalele bolnave, pielea din gură le este roșie și cu multe beșicuțe cari se sparg. Se fac multe răni. De multe ori urechia cade și vita bolnavă trebuie ținută multă vreme în grajd.

Vita bolnavă de această boală se spală, în gură cu apă acrită cu oțet și puțină miere. Între urechii se spală cu apă în care s'a toplit piatră vântată.

Oțetul de poame

Din poamele căzute, bătucite și viermănoase se poate face un oțet foarte bun. Se adună poamele și se pun gramadă. Se acoperă apoi cu un înveliș gros de frunze sau de paie și se lasă așa cam 1—2 săptămâni până asudă bine. După una sau două săptămâni adrobim merele cu o morișcă și le bagem într'o cadă sau ciubăr unde le ținem 7—8 zile ca să fiarbă.

Mutăm apoi merele într'altă cadă și turnăm peste ele oțet, în așa fel ca să fie o parte oțet și două părți mere zdrobite. După 8 sau 10 zile vom avea un oțet foarte tare și foarte bun

Fel de fel

Cum culeg Francezii poamele

Este vorba și aici de una din minunile științei, O ușurare pe care știința o face omului, în munca lui de toate zilele. Se spune că în Franța poamele se culeg mai nou cu ajutorul electricității. În jurul pomului se întinde o pânză, iar poamele sunt făcute să cadă cu ajutorul electricității.

Căsătorii la 5000 metri înălțime

În Statele Unite ale Americii de Nord sunt acum la modă niște căsătorii tare ciudate. E vorba de căsătoriile făcute în aler. De curând s'a și încheiat o astfel de căsătorie la 5000 metri înălțime, deasupra orașului

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Michigan. Numai de nu și-ar frânge gâtul acela cari au cutezanța să se căsătorească așa de sus!

Un cal mănăcător de ouă

Toată lumea știe că și caii se născuți între dobitoacele cărora le place iarba și fânul. Le mai place lor, nu-l vorbă, și grâunțele de orz și ovăș, dar ca un cal să mănânce carne nu s'a mai auzit. Totuși, se spune, că un spaniol din Cadix are un cal, care mănâncă carne. În fiecare dimineață calul aleargă pe la curtețele pasărilor și înghite toate ouăle cari găsește.

Cărți nouă

Preot profesor Albino Carmagnola Poarta Cerului, adică adevărata devoțiune către Preacurata Fecioara Maria, explicată credincioșilor în 33 de cuvântări. Traducere de P. George Fireza S. I., cu autorizarea Societății de Editură Internațională Torino (Italia) Oradea, Editura Provinciei Române S. Totești-Cârnești, Hunedoara 336 pagini formată 21/10 cm., prețul Lei 80.

Foarte bun lucru a făcut păr. Iezuit George Fireza dela Totești când a tipărit aceste 33 predici despre Preacurata. Are drept Preacuvioșia Sa când spune despre Maria nici când nu se spune nici nu se scrie destul. Preoții noștri vor găsi în această carte material bogat pentru predici, iar credincioșii o carte de citire plăcută și minunată. Predicile sunt împărțite în câte o parte, încheindu-se cu câte un prinoc, invocare, exemplar și rugăciune. În cece privește limba traducerii, n'are decât să-i gratulăm Preacuvioșiei Sale.

Părintele Anton, o zi pe câmp cu Stolul, de Victor Al. Macedonsky 1938. Tipărit cu autorizația „Straja Țării” la Tipografia Românească Brăila, 90 pagini formată 20/14 cm. prețul Lei 30.

În cartea aceasta dascălii comandanți de străji găsesc minunate îndemnuri străjerești, o pot citi în ea cu mult folos și micii și mășiorii noștri străjești, cărora e scrisă pe înțelesul tuturor și cu multă dragoste de țară și de copii.

Posta gazetelor

Am primit următoarele sume: Alexandru Feteșcu Brăila 162 Lei, Teofil Herinean, preot, Babuța 285 Lei, Aurel Muntean, preot Hopârta 300 lei, Nicolae Simu Zaharie Ciufud, 75 lei; Ioan Alexandru, protopop Căpâș, Sângheorghiu 200 lei; Francisc Neculaeș, Hălăucești 50 lei, mai aveți încă restanță de 880 lei și sunteți achitați până în 1940. Toma Suciș Inv. pens. Ciugud 150 lei; Ștefan Țarină inv. pens. Păucinești 75 lei; Nicolae Pascu cantor Crăciunelul de Jos, 100 lei; Damian Pop prof. Turda 40 lei; Grigore Sâmpălean, Tritenii de sus 100 lei; Oficiul Parohial Călvășar 300 lei; Biriș Ioan L. Ciufud 201 lei; Brustur Remus Lechința 300 lei; Adria Teodorescu preot Stenea 50 lei; Vasile Berinde preot Bucova 200 lei; Nicolae Doroi Sat-Șugatag 150 lei; Ștefan Beldea Sat-Șugatag 150 lei; Gheorghe Voia Sat-Șugatag 150 lei; Simion Stoiță preot Ghișoasa de sus 75 lei; Deac Gheorghită Căpusul de Câmpie 75 lei; Ștefan Haimăneș preot Comana de Jos 300 lei; Dumitru Gh. Mihalai Pogoreanu Strănarii de Jos 150 lei; Toma T. Găeșcu Răușori 50 lei.

AVIZ ȘCOLAR

Directiunea Școlii Normale Române-Unită de Invățătoare din Blaj, aduce la cunoștință tuturor elevilor că deschiderea cursurilor va avea loc, conform dispozițiilor Onor. Ministerului pe data de 9 Septembrie 1939. Elevii vor fi prezente pe ziua de 8 Septembrie seara. Examenele de corigență se țin pe data de 5 Septembrie, iar examenul de admitere în cl. V pe data de 6 Septembrie a. c.